

Underbilag 20 til bilag I

Den 16. januar 1950.

Folketingets udvalg angående forslag til lukkelov.

I en skrivelse af 14. december d. å. har folketingets udvalg angående forslag til en lukkelov forespurgt de enkelte medlemmer i lukkelovsudvalget af 1947 om, hvorvidt de bedre vareforsyningsforhold eller andre forhold efter betænkningens afgivelse har medført ændringer i de enkelte medlemmers standpunkter, således som disse fremgår af den afgivne betænkning.

Således foranlediget ønsker undertegnede, efter at spørgsmålet er gjort til genstand for en behandling i De samv. danske Landboforeningers formandsskab, at anføre følgende:

Med de bedre vareforsyningsforhold kan det meget vel diskuteres, om der overhovedet er grund til at gennemføre en lukkelov. Når lovgivningsmagten i sin tid tog et initiativ på dette område, har årsagen utvivlsomt været ønsket om at gennemføre en beskyttelsesforanstaltning for det i forretningslivet ansatte lønnede personale.

Dette initiativ var utvivlsomt for sin tid velbegrundet. Siden da er der imidlertid sket store ændringer i arbejdsforholdene, og spørgsmålet om arbejdstid og aflønning afgøres nu på jævnbyrdig vis gennem forhandlinger mellem den lønnede arbejdskrafts faglige organisationer og arbejdsgivernes organisationer.

Landboforeningerne må derfor nære den opfattelse, at et initiativ fra lovgivningsmagtens side med det formål at beskytte det ansatte personale i butikker og lagre ikke længere er påkrævet.

Fra andre lande kan der hentes eksempler på, at en lukkelovgivning ikke anses for en nødvendig beskyttelsesforanstaltning for det lønnede personale, og der kan i så henseende henvises til betænkningens oplysning om Belgien, hvor det hedder, at den belgiske lovgivning overhovedet ikke fastsætter lukketid for butikker og lagre, men alene giver regler for det beskæftigede personales arbejdstid.

Hvad angår den meget omdiskuterede lukketid om lørdagen, stillede jeg mig oprindelig som repræsentant for De samvirkende danske Landboforeninger på det standpunkt, at forretningerne burde holde åbent som på ugens første 4 hverdage, altså til kl. 17.30 eller 18, som dette nu måtte blive fastlagt. Begrundelsen for dette standpunkt var, at de nuværende tilstande med lukning kl. 14 om lørdagen virker ganske tåbelige på landet, hvor lørdagen i enhver henseende bliver betragtet som en ganske almindelig hverdag. Som dagen før en almindelig hviledag er lørdagen den ugedag, hvor landbefolkningen foretrækker at tage til byen for at gøre indkøb og også af denne grund måtte man fastholde, at lørdagen fik en almindelig hverdags åbningstider.

Den fritid, butikspersonalet har et rimeligt krav på, må kunne henlægges til andre ugedage. I Paris f. eks. er forretningerne altid åbne hele lørdagen, men til gengæld er der mange forretninger, navnlig de større magasiner, der helt eller delvis holder lukket om mandagen.

Men dernæst er landboforeningernes standpunkt bestemt af, at den tidlige lukning om lørdagen uvægerligt vil bidrage til en almindelig afkortning af arbejdsugen i erhvervslivet, også i landbruget, hvad der vil få ganske uoverskuelige følger for landets økonomi. Danmark producerer i forvejen for lidt til opretholdelse af den nuværende levestandard — beviset herfor er det store underskud på betalingsbalancen —, og værre bliver det, dersom arbejdstiden yderligere indskrænkes.

Ærbødigst

Johan Rottenstein.